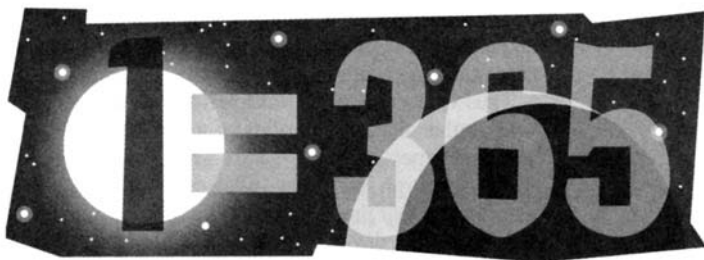

ÅR/DAG-PRINSIPPET

Bakgrunnsstoff *2 Mos 34,22; 3 Mos 12,5; 4 Mos 14,34; 5 Mos 16,10; Esek 4,5.6; Dan 8,17.19.26; 10,2.3.*

Minnevers «Når du er ferdig med disse dagene, skal du legge deg igjen, nå på høyre side, og bære Juda-folkets skyld. I førti dager, én dag for hvert år, lar jeg deg bære den» (Esek 4,6).

Oversikt over ukens lekse Vi har sett at parallellene mellom Daniel 2, 7 og 8 viser at dommen i Daniel 7 fører frem til Jesu annet komme og er den samme begivenheten som renselsen av tempelet (det himmelske) i Daniel 8,14, og denne begivenheten finner sted en gang etter de 1260 årene preget av forfølgelse (altså sent i det attende eller tidlig i det nittende århundret), men før Jesu annet komme.

Vi har også sett at profetien om de 2300 dagene i Daniel 8 var den eneste delen av synet som ikke ble forklart og at Gabriel kom til Daniel i kapittel 9 med forklaringen i form av profetien om de sytti ukene, som var «skåret av» de 2300 dagene. Denne profetien på sytti uker, som har Jesus som grunnvoll, danner utgangspunktet for de 2300 dagene og gir oss startåret for denne profetien, så den strekker frem til 1844, noe som passer utmerket med det vi så i Daniel 7 og 8.

Profetien om 1844 er således ikke bare forankret i verdens stormakter, men i Kristi kors.

De neste ukene skal vi se litt nærmere på enkelte av de punktene omkring 1844 som vi bare så vidt har streift innom, og da skal vi forsøke å besvare de mest opplagte spørsmålene som dukker opp når vi studerer denne profetien som er så sentral for syvendedags adventistene.

SØNDAG

Profetisk tid

De siste ukene har vi sett på tre tidsprofetier: den om «én tid og tider og en halv tid» (Dan 7,25), den om de «to tusen tre hundre aftener og morgener» (Dan 8,14) og de «sytti uker» (Dan 9,24). Vi har gått ut fra at dette ikke var bokstavelig tid, men profetisk tid, og at dagene i hvert av tilfellene skulle forstås som år.

Vi har derfor studert tidsrom på hundrevis og tusenvis av år i stedet for bare noen få år hvis man skulle oppfattet dem bokstavelig.

Men med hvilken rett går vi ut fra at dette var profetisk tid og ikke bokstavelig tid, og at vi bør bruke år/dag-prinsippet når vi tolker profetiene?

I Daniel 8,17.19.26 får profeten vite at det synet han mottok på en eller annen måte gjaldt «endetiden». Ja, han fikk klar beskjed om at synet om «kvelder og morgener» (de 2300 dagene) siktet til «en fjern fremtid» (Dan 8,26). Hvorfor skulle dette bidra til å vise at tidsprofetien i Daniel 8 ikke er bokstavelig ment?

Les Daniel 7,24-27. Det lille hornet som står frem i det hedenske Romerriket, skal bli stående til den endelige dom som gjør slutt på verdens riker. Hva finner vi her som også viser at tidsprofetien i vers 25 ikke må forstås bokstavelig?

I lys av både Daniel 7 og Daniel 8 og det de handler om (store verdensriker som strekker seg over tusener av år fra oldtiden og

frem til verdens ende), er det neppe logisk at de store tidsprofetiene i disse kapitlene skulle være bokstavelige – at den i Daniel 7 skulle dekke bare tre og et halvt bokstavelige år og den i Daniel 8 bare rundt seks år og tre måneder (eller 2300 bokstavelige dager). Slike tidsrammer passer dårlig til de store begivenhetene som er omtalt i synene.

Men når man bruker år/dag-prinsippet, blir tidsprofetiene klare og stemmer langt bedre med de begivenhetene de skildrer.

Til ettertanke Hva slags belegg finner du for at vi lever i den «endetiden» som Daniel talte om? Hvordan burde denne innsikten påvirke vårt liv? Hva er det i vårt liv som viser at vi virkelig tror at vi lever i «endetiden»?

MANDAG

Daniel 9 og profetisk tid

Se over profetien om de sytti ukene i Daniel 9,24-27. Hva er det i selve teksten som viser at det her ikke er snakk om bokstavelig tid?

Vi har før sett at det så klart gikk mer enn 70 uker mellom budet om å gjenreise og bygge Jerusalem og Jesu virksomhet. Profetien blir meningsløs om vi bruker bokstavelige tall. Men er det ikke interessant at hvis man bruker år/dag-prinsippet, går alt opp og vi kommer akkurat til Jesu tid. Dermed kan man si at Jesu liv, slik det er skissert i Daniel 9, viser at år/dag-prinsippet gjelder.

Men enkelte hevder at ordet for «uker» i Daniel 9,24 betyr «uker av år», at hver av disse ukene er sju år. Derfor har vi 70 «uker av år», til sammen 490 år.

Det er bare det at det ordet som i Daniel 9,24 er oversatt

«uker», aldri opptrer andre steder i Bibelen som noe annet enn «uker». Det betyr aldri «uker av år».

Slå opp til 2. Mosebok 34,22; 3. Mosebok 12,5; 5. Mosebok 16,10 og Daniel 10,2.3, som er noen av de stedene i Bibelen der ordet som er oversatt «uker», er brukt. Hva er det i selve tekstene som viser at det var snakk om en uke, eller uker, og ikke «uker av år»?

I Daniel 10,2.3 finner vi det samme ordet som i Daniel 9,24, og det betyr så klart ikke «uker av år» (fastet Daniel i tre uker av år, eller 21 år?). Men selv om man godtar den feilen at ordet i Daniel 9,24 betyr «uker av år», så er en uke av år fortsatt sju år, det samme som om man bruker år/dag-prinsippet. År/dag-prinsippet er faktisk så inngrodd i profetien at kløktige oppkok for å kvitte seg med det bare bekrefter det!

Til ettertanke Legg merke til hvor lange tidsprofetier det er vi har å gjøre med: 490 år, 1260 år og 2300 år. Burde ikke disse lange tidsprofetiene gi oss innblikk i hva tålmodighet er og at vi må stole på Gud når ting ikke skjer like fort som vi gjerne vil?

TIRSDAG

Sytti uker og 2300 dager

Vi har sett at profetien om de sytti ukene ikke gir mening om man tar den bokstavelig. Men når vi anvender år/dag-prinsippet, fører den oss rett til Jesus. Selve profetien forutsetter altså år/dag-prinsippet.

Daniel 9,24-27 krever bruk av år/dag-prinsippet. Denne profetien ble «skåret av» profetien om de 2300 dagene. Hva sier det om år/dag-prinsippet og de 2300 dagene?

Profetien om de sytti ukene er på 490 år. Hvis de 2300 dagene skal forstås bokstavelig, fører de oss ikke lenger enn seks år frem i tid. Kan man «skjære» 490 år av det som bare er litt over seks år? Så klart ikke. Av 2300 år? Selvsagt. Her har vi altså enda et bevis for at år/dag-prinsippet også må brukes på profetien om de 2300 dagene. En av de største jødiske bibellærde var Rashi (1040-1105), og han oversatte Daniel 8,14 som «Og han sa til meg: Inntil 2300 år. ...» Dette er altså ikke noe adventistene har klekket ut. Andre forskere har forstått profetiene slik lenge før oss.

Slå opp til 4. Mosebok 14,34 og Esekiel 4,5.6. I seg selv beviser de ikke år/dag-prinsippet, men hva slags belegg gir de for det?

Slå opp til disse tekstene, som vi finner tidlig i Bibelen: I Mos 5,14; 5,23; 9,29). Hva viser de om sammenhengen mellom dager og år i Bibelen?

Til ettertanke Alle disse tidsprofetiene forteller om store profetiske tidsperioder som har kommet og gått. Hva burde dette lære oss om hvordan vi bruker den korte tiden vi har fått tildelt her i livet? Hvordan bør du endre din egen tidsbruk?

ONSDAG

Mer støtte

Les spørsmålet i Daniel 8,13 enda en gang. Ordet «om» forekommer ikke i den hebraiske teksten, og hebraisk grammatikk tillater det heller ikke. Så spørsmålet gjelder ikke bare det lille hornet og det som hornet foretar seg. Nei, det gjelder alt som er sagt i kapitlet, altså også synet om væren og geitebukken (Medo-Persia og Grekenland), i tillegg til det lille hornet (det hedenske og kirkelige Rom). En bokstavelig oversettelse lyder: «Hvor lenge synet, det daglige, og det ødeleggende frafall å gi helligdommen og hæren en nedtråkking.» Med andre ord er spørsmålet en opprømsing av alt som har skjedd i synet. Ordet for «syn» i vers 13 er faktisk *hazon*, som vi før har sett at gjelder væren og geitebukken og det lille hornet, altså Medo-Persia, Grekenland og Romerriket.

Man kan med andre ord omforme spørsmålet slik: Hvor lenge skal alt dette, fra Medo-Persias fremtreden, Grekenlands oppkomst og endelig Roms angrep på Kristi tjeneste i himmelen få lov til å fortsette?»

Les den bokstavelige oversettelsen av teksten ovenfor. Hvorfor viser dette at de 2300 dagene ikke kan oppfattes som bokstavelig tid? Hvordan skulle den kunne omfatte alt det som er nevnt i spørsmålet hvis den var bokstavelig?

Det burde være klart at de 2300 dagene må omfatte alt det som er omtalt i synet i Daniel 8: Medo-Persia, Grekenland, Romerriket og rensingen av helligdommen. 2300 bokstavelige dager kommer ikke engang i nærheten av å dekke så mye som ett av disse rikene, og langt mindre alle. Men problemet løser seg av seg selv når man bruker år/dag-prinsippet. Tjuetre århundrer, ikke godt og vel seks år, er svaret på spørsmålet.

Til ettertanke Les spørsmålet i Daniel 8 igjen. Det omfatter lange epoker i verdenshistorien, tider med forfølgelse, frafall og trengsler over et langt tidsrom (se versene 23-25). Men hva skjer til slutt? Vi får ikke bare vite *hva* som skjer, for disse profetiene forteller oss også *når* det skal skje. Hvorfor burde disse tekstene gi oss håp om at Gud, til tross for alle vanskeligheter, vil la alt ende til hans ære? Hvordan burde denne innsikten gi deg kraft og mot til å forbli tro mot Gud samme hva som skjer?

TORSDAG**År/dag-prinsippet**

Skumles synet og tolkningen i Daniel 7. Hvordan bidrar disse symbolene til å vise at tidselementet i synet også bør forstås symbolsk?

Daniel 7 er fullt av alle slags merkelige symboler, bilder som ikke må tas bokstavelig. Så hvorfor skulle vi forstå den profetiske tiden i den bokstavelig når nesten alt annet er symbolsk?

Les Daniel 8. Vi plukker opp tråden fra det forrige spørsmålet: Hva slags grunn har vi til å tro at tidsperioden her også skal ses som symbolsk og ikke oppfattes bokstavelig?

Daniel 8 dreier seg ikke om flygende geitebukker (vers 5), like lite som Daniel 7 var opptatt av dyr med jerntenner (vers 7). Nei, dette var symboler. Og tidsperiodene var også symbolske. Faktisk er ingen av de tre tidsperiodene vi har sett på, verken

«én tid, tider og en halv tid» (Dan 7,25), «to tusen tre hundre aftener og morgener» (Dan 8,14) eller de «sytti uker» (Dan 9,24), skrevet på den måten man gjerne omtaler tid. Hvorfor sa ikke Gabriel «seks år, tre måneder og tjue dager» i stedet for 2300 dager? I 2 Sam 5,5 får vi vite at kongen regjerte over Juda i «sju år og seks måneder», ikke 2700 dager. Slik er det med de to andre tidsprofetiene også: Ingen av dem er omtalt på vanlig vis.

Les Luk 4,25 og Jak 5,17. Sammenlign dem med Daniel 7,25. Hvilken dreier seg om bokstavelig tid, og hvordan ble denne bokstavelige tiden uttrykt i motsetning til den som uttrykker profetisk tid?

Til ettertanke Hvorfor er år/dag-prinsippet så viktig for oss adventister? Hva ville skje med hele vår profetiske grunnvoll om man kastet vrak på dette prinsippet?

FREDAG

Videre studium

Forskerne har også funnet beviser for sammenhengen mellom dager og år i hebraisk lyrikk, der dager brukes parallelt med år og viser en semantisk sammenheng mellom de to tidsbeskrivelsene:

«Er dine dager som menneskets dager
og dine leveår som mannens år.» – Job 10,5

«Jeg tenkte: «La alderen [dagene] tale
og de mange år forkynne visdom!» – Job 32,7

«Jeg tenker på gamle dager,
og minnes fjerne år.» – Salme 77,6

I samtlige tilfeller uttrykker dager og år det samme: de er forskjellige ord for den samme tanken. Disse parallellene er ikke i seg selv noe bevis for år/dag-prinsippet, men de viser at dager og år var beslektet i hebreernes tankegang.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Se på studiet sammen til alle ser riktigheten av år/dag-prinsippet.**
- 2. Svar på dette spørsmålet sammen: Hvorfor bruker Bibelen så mange symboler? Hva kan være grunnen til at man velger å bruke symboler?**
- 3. Hvilke andre holdepunkter gir Bibelen for bruken av år/dag-prinsippet?**
- 4. Tenk på dette: Det er gått nesten to tusen år siden Kristi død. Hvordan kan disse tidsprofetiene hjelpe oss å se at vi faktisk lever i endetiden og at vi ikke skal forvente nye to tusen år før Jesu annet komme? Altså: hvordan hjelper disse profetiene oss å se hvor vi befinner oss i verdenshistorien og hvorfor vi burde vite at Jesus snart kommer igjen?**